Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΡΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

Σᾶς τούς Πολεμιστάς, τούς ἡρωϊκούς συναδέλφους μας, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθητε μαχόμενοι σκληρόν ἀγῶνα εἰς τάς κορυφάς τοῦ Βίτσι καί τοῦ Γράμμου ἐναντίον τοῦ ξενοκινήτου κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ.

Τιμᾶ ἐκ βάθους καρδίας ὁ Ἑλληνικός λαός ὅπως τιμῶμεν καί ἡμεῖς σήμερον εἰς τόν ἱερόν αὐτόν χῶρον μέ αἴσθημα ὑπερηφανείας τούς πεσόντας μαχητάς μας, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέ ἐνθουσιασμόν ἔσπευσαν πρὸ 16ετῶν, μὲ τὸ ὅπλον ἀνά χεῖρας εἰς τήν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος, φρουροί τῶν ἱερῶν καί Ὁσίων μας, τοῦ οἴκου γενειακοῦ ἀσύλου ὅλων μας φρουροί τῆς τιμῆς τῆς γαλήνης καί τῆς ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος.

Καί ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον ἀνάγκην ζωτικήν ἡ Πατρίς αὐτῆς τῆς ἐπαγρυπνήσεως καί αὐτῆς τῆς θυσίας. Ἔχει ἀνάγκην τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ διότι μόνον ἡ μαχητικότης του, μόνον ἡ ἀφοσίωσίς του εἰς τάς Ἐθνικάς παραδόσεις, ἀποτελοῦν ἐχέγγυα ἀσφαλείας τῆς ἀνεξαρτησίας καί ἀκεραιότητος τῆς Χώρας εἰς μίαν ἐποχήν κατά τήν ὁποίαν αἱ ἀρχαί τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τῆς ἐλευθερίας καί τῆς πραγματικῆς Δημοκρατίας ποδοπατοῦνται χάριν ταπεινῶν ἐπιδιώξεων.

Τό παράδειγμα τῆς Κύπρου εἰδικώτερον καί ἡ ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καί γαλήνης ὡς τά πλέον ἐπείγοντα καί ζωτικά προβλήματα τῆς στιγμῆς στρέφουν τήν σκέψιν ὅλων μας πρός τόν Ἔφεδρον Ἕλληνα Πολεμιστήν διότι εἰς τήν βοήθειαν καί τήν θυσίαν αὐτοῦ στηρίζεται καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς διά νά βροντοφωνήσῃ ἀκόμη μίαν φοράν, τό «ὄχι» εἰς τήν βίαν τό «ὄχι» εἰς τούς μηχανάρραφους καί συνωμότας. Καί στρέφεται εὐγνώμων πρός τούς Πολεμιστάς τούς θυσιασθέντας, ὅπως καί εἰς κάθε Ἕλληνα μαχητήν ἡ ὑπερήφανος Ἑλλάς, διότι γνωρίζει ὅτι ἠμπορεῖ κάλλιον νὰ στηρίζεται εἰς τήν πολεμικήν ἀρετήν των ἤτοι εἰς τήν διπλῆν ἱκανότητά των καί τόν πόλεμον νά διεξαγάγουν πάντοτε μέ σθένος καί ψυχικήν ρώμην, ἀλλά καί τιμίους σκοπούς πάντοτε νά ἐπιδιώκουν.

Καί δέν προσῆλθον βεβαίως οἱ Ἔφεδροι Πολεμισταί οὔτε οἱ τιμημένοι καί ὑπερήφανοι γονεῖς ἀδελφοί καί λοιποί οἰκεῖοι τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων οὔτε ὅσοι διά τῆς παρουσίας των τιμοῦν σήμερον τούς ἀθανάτους νεκρούς μας διά νά ἀναμοχλεύσουν πάθη καί μίση. Προσῆλθομεν ἅπαντες ἀπό συναίσθησιν ἱεροῦ καθήκοντος κινούμενοι ἔναντι τῆς Ἱστορίας τοῦ καθηγιασμένου καί αἱματοβαμμένου αὐτοῦ Τό που, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δικαιοῦται ἤ δύναται νά λησμονήσῃ. Προσῆλθομεν ὅλοι εἰς ἔνδειξιν βαθείας Εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι ἐκείνων πού ἔδωσαν ὅ,τι πολυτιμώτερον εἶχον: τήν ζωήν των χάριν τῆς Πατρίδος χάριν ἡμῶν χάριν ὅλων μας.

Ἀποτελεῖ δέ ἀναμφισβητήτως σταθμόν ἱστορικόν καί ἀλησμόνητον διά τούς Ἕλληνας ἡ συντριβή τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ἡ Νίκη τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων, ἡ Νίκη τῆς ἀγνῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας κατά τῶν ξενοκινήτων Ὀργάνων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ὁ ὁποῖος ἐνῶ ἐξεκίνησεν δῆθεν ὡς δόγμα καί θεωρία ἀπό τάς στέπας ἐξελίχθη εἰς ἀμείλικτον μιλιταρισμόν. Διότι ἐάν ἐπρόκειτο περί ἑνός ἁπλοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὅπως τινές ἐπεχείρησαν ὑπούλως τότε ἀλλά ἀκόμη καί προσφάτως νά παρουσιάσουν τόν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος 1946 — 1949 εἰς τάς κορυφάς τῆς Μουργκάνας τοῦ Βίτσι καί τοῦ Γράμμου ἄν ἐπρόκειτο περί ἑνός πολέμου ἀπό Ἕλληνας ἐναντίον Ἑλλήνων, ἀσφαλῶς τότε ἡ ἀνάμνησις δέν θά εἶχεν ὠφέλιμον σημασίαν. Ἀλλά ὁ ἀγών ἐκεῖνος τῶν Ἑλλήνων ὁ πλήρης αἱμάτων καί θυσιῶν καὶ δηώσεων ὁ πόλεμος ὁ ὁποῖος ἐπί μίαν τριετίαν ἐμαίνετο εἰς τάς καθηγιασμένας πλέον Ἑλληνικάς βουνοκορφάς δέν ἦτο πόλεμος ἐμφύλιος. Δέν ἐμάχοντο εἰς τόν Γράμμον καί εἰς τό Βίτσι Ἕλληνες ἐναντίον Ἑλλήνων. Ἐμάχετο ἡ Ἑλλάς κατά τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Ἡ ἡρωϊκή Πατρίς καί ὁ ἡρωϊκός Λαός της ὁ ὁποῖος οὐχί ἅπαξ εἰς τήν τρισχιλετῆ Ἱστορίαν του ἀνέκαψε τήν κάθοδον τῶν βαρβάρων καί ὕψωσε ἀγέρωχον τό ἀνάστημά του εἰς τάς ὁρδάς τῶν ἀπολιτίστων καί τά στίφη τῶν ἐπιδρομέων, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν προέτασσε διά τῶν σημερινῶν Ἐφέδρων Πολεμιστῶν τό στῆθος του καί δι' ἐκείνων κυρίως τήν μνήμην τῶν ὁποίων τιμῶμεν σήμερον, φραγμὸν ἀδιαπέραστον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πραγματικῆς Δημοκρατίας.

Εἰς τά Ἑλληνικά βουνά συνεκρούοντο πρό 16 ἐτῶν δύο κόσμοι διαφορετικοί; Ὁ Κόσμος τῆς Ἐλευθερίας καί ὁ Κόσμος τῆς Βίας. Καί ἀκριβῶς αὐταί αἱ ἀνίεροι προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων τῆς βίας ἦσαν ἐκεῖναι οἵτινες προσεδιώρισαν τό μέγεθος καί τήν σημασίαν τῆς θυσίας τῶν Ἑλλήνων Πολεμιστῶν πρός τούς ὁποίους ἐπαναλαμβάνω, εὐγνωμονα στρέφομεν τήν μνήμην. Διά μίαν ἀκόμη φοράν ἡ ἔντρομος Δύσις μετά θαυμασμοῦ ἤ καί ὑπολογισμοῦ ἔρριπτε τό τε ἀγωνιῶδη τά βλέμματά της εἰς τά Ἑλληνικά χώματα. Ἔπραττε δέ τοῦτο ἐν πλήρει συνειδήσει τῆς μεγάλης ἀληθείας ὅτι ἀπό τάς ἐκρήξεις καί τάς λάμψεις τῶν ὀβίδων τῶν ναρκῶν καί τῶν παγίδων πού ἄστραφταν καί σκόρπιζαν τόν θάνατον καί ἡρωτηρίαζον τούς Ἕλληνας Πολεμιστάς τό 1948 καί 1949, ἀπό ἐκεῖνα πά αἵματα, ἐκεῖνα τά θριματιζόμενα κόκκαλα καί τίς αἱμάσουσες Ἑλληνικές σάρκες θά ἐξεπήδα καί ἡ ἰδική των σωτηρία ἡ Ἐλευθερία των, ἡ διατήρησις τῆς ἀνεξαρτησίας των ἡ δημοκρατική ἐλευθέρα διαβίωσίς των Διά μίαν ἀκόμη φοράν ἡ Ἑλλάς οἱ ὑπέροχοι πολεμισταί της ἐμάχοντο ἐν ὀνόματι τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων καί τῶν εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καί τῆς ἀνθρωπίνης δουλείας. Καί ὅπως τό 1940 — 41 ἡ Ἑλληνική ξιφολόχη ἀπό τίς κορυφές τῆς Βορείου Ἠπείρου ἐχάριζε εἰς τήν καταθορυβωμένην καί πελιδνήν Δύσιν, ὑποχωροῦσαν κάτω ἀπό τήν μποτα τοῦ φασισμοῦ καί τοῦ ναζισμοῦ τό πρῶτον χαμόγελο τῆς Νίκης ἔπισι καί τό 1949 ἀπό τίς ἀνασκαμμένες κορυφές τοῦ Γράμμου καί τοῦ Βίτσι μετέδιδε τό χαρμόσυνον ἄγγελμα καί τῆς πρώτης Νίκης κατά τῶν ἰταμῶν σχεδίων τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ.

Τήν μνήμην τῶν πρωτεργατῶν τοῦ ἔθνους ἐκείνου τιμῶμεν σήμερον ὅπως ἀκριβῶς πρό ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τό ἴδιον αὐτόν χῶρον ἐωρτάσθη ἡ Νίκη τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς Δημοκρατίας τῆς ἀληθοῦς κατά τῶν βαρβάρων Νίκην τήν ὁποίαν θά ἔδει νά ἑορτάζῃ καί νά ἀναμιμνήσκεται ἑκάστοτε καί ἐπισήμως ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος τιμῶσα τόν Ἕλληνα Ἐφεδρον Πολεμιστήν καί τήν πολεμικήν ἀρετήν του.

Βεβαίως ὅμως ὁ ἀγών δέν ἐτερματίσθη διότι ἡ πρόοδος καί ἡ κατάκτησις τῆς εὐημερίας δέν ἔχουν ποτέ τελειωμόν. Ὅπως ὅλος ὁ κόσμος ἔτσι καί ἡ Ἑλλάς, ἰδιαιτέρως λόγω τῶν πολύ γνωστῶν ἐσωτερικῶν της πολιτικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ τελευταίου διμήνου, διέρχεται κρισίμους ἡμέρας καί ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικός λαός γνωρίζει ὅτι ἡ μάχη διά τήν κατάκτησιν τοῦ μέλλοντος ἀπαιτεῖ καί νέας προσπαθείας καί νέας θυσίας διότι ὡς καί ἐξ ἐπισημοτάτων χειλέων ἐτονίσθη μόλις τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα πολύτιμος χρόνος ἔχει χαθῆ εἰς τόν ἀγῶνα διά τήν κατάκτησιν ἑνός καλλιτέρου μέλλοντος καί τά περιθώρια ἔχουν ἐξαντληθῆ. Ἄς σιωποῦν λοιπόν οἱ ξενοκίνητοι κομμουνιστοσυμμορίται καί οἱ ὑποστηρικταί των. Ἀλλά προπαντός ἄς λάβουν ὑπ' ὄψιν των μίαν προειδοποίησιν: Τήν προειδοποίησιν ὅτι ὑποχώρησις εἰς τήν βίαν δέν γίνεται πλέον. Ἔσφαξαν καὶ ἐδήωσαν οἱ ἐχθροί μας ὅταν ἡ Ἑλλάς ἦτο ἀνυπεράσπιστος καί ἄοπλος. Ἠπείλησαν καί κατέστρεψαν καί ἀνέτρεψαν τήν γαλήνην τῆς χώρας ὅταν ἡ Ἑλλάς δέν εἶχε Στρατόν ὅταν ἡ Ἑλλάς δέν εἶχε κἀν συνέλθη ἀπό τήν ἀπέραντον ἄλλωστε καταστροφήν τοῦ Β Παγκοσμίου Πολέμου. Ἀλλά ἤδη ὑπάρχει καί Στρατός ἀφωσιωμένος εἰς τά καθήκοντά του ἀμόλυντος ἀπό κάθε ἀπόπειραν ξένην πρός τήν Ἐθνικήν του ἀποστολήν. Καί ὑπάρχουν καί Σώματα Ἀσφαλείας μέ ἐπίπεδον Ἐκπαιδεύσεως ἄριστον καί φρόνημα τό ὁποῖον, ἀποθησαυρισμένον, ὡς εἶναι, εἰς τήν Ἐθνικῶς καί Ἑλληνικῶς πάλλουσαν καρδίαν των δέν εἶναι δυνατόν νά ἀλλοιωθῆ οὔτε νά ὑποκύψῃ εἰς τήν πίεσιν οἱουδήποτε. Καί πέραν αὐτῶν ὑπάρχει ἀκόμη ὁ Ἑλληνικός Λαός ὑπάρχουν οἱ Ἔφεδροι Πολεμισταί μέ τήν πολεμικήν ἀρετήν των ἀποφασισμένοι, ἀλλά καί ἱκανοί μέ μέσα ἀπέραντα πλέον εἰς τήν διάθεσίν των μέσα ὑλικά καί ἠθικά πού γρανιτωνουντηνδύναμιν καί τήν θέλησίν των διανάσυντρίψουν τούς ἄφρονας πού θά διανοοῦντο νά δημιουργήσουν εἰς τά Ἅγια Ἑλληνικά χώματα λαϊκές δημοκρατίες. Ἀλλά ὅσον καί ἄν εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κόκκινος φασισμός δέν θά τολμήσῃ πλέον καί δέν θά τολμήσῃ ὅτι δέν δύναται εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἔσωθεν, μίαν νέαν ὕπουλον ἔφοδον κατά τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος τοῦτο δέν σημαίνει ὅτι ὁ κίνδυνος ἐξέλιπε. Ἔναντι ὅλων αὐτῶν τῶν ἀφρόνων ἡ Ἑλλάς ἀντιτάσσει τήν ἐπαγρύπνησίν της ναί τήν ἀδάμαστον θέλησίν της διά μίαν ἐσωτερικήν ἑνότητα τήν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νά καταστρέψῃ.

Εἶναι δέ καί τό ἔργον αὐτό ἐξ ἴσου δυσχερές καί ἐξ ἴσου πολύτιμον ὅπως καί οἱ ἀγῶνες εἰς τίς κορυφές τοῦ Γράμμου καί τοῦ Βίτσι, διότι καί σήμερον ὅπως καί τότε ἡ Ἑλλάς ἵσταται εἰς χῶρον κρίσιμον γεωγραφικῶς.

Κρίσιμον ὄχι δι' ἑαυτήν ἀλλά κρίσιμον διά τόν λεγόμενον πολιτισμένον κόσμον εἰς τόν ὁποῖον ἀπό αἰώνων προσφέρομεν φῶς καί αἷμα καί ἀπό τόν ὁποῖον δέν ἐλάβομεν εἰσέτι πό ἀντάλλαγμα ἐκεῖνο πού ἁρμόζει εἰς τήν τόσην θυσίαν τόν τόσον ἐνθουσιασμόν τόν αὐθορμητισμόν μας καί τήν εἰλικρίνειάν μας.

Πρός τούς ἡρωϊκούς νεκρούς τήν μνήμην τῶν ὁποίων τιμῶμεν καί δοξάζωμεν μίαν ὑπόσχεσιν δίδομεν. Ὅτι τό παράδειγμά των θά μᾶς ἐμπνέῃ καί ὅτι ἄν ποτέ ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη αὐτῶν τό παράδειγμα θά μιμηθῶμεν καί αὐτῶν τάς θυσίας θά ἐπαναλάβωμεν. Αἰώνια Σας ἡ μνήμη Ἀθάνατοι νεκροί.

ΑΡΗΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Κυρία μου! Δεσποινίς μου!

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΦΘΑΣΕ

Τό Κατάστημα Μόδας ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

ὅπως πάντα διαλέγει γιά σᾶς, πρίν ἀπό σᾶς

— Θέλετε ἕνα κομψό φόρεμα; Θά τό βρῆτε στοῦ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ
— Θέλετε ἕνα κομψό ταγιέρ; Θά τό βρῆτε στοῦ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ
— Θέλετε ἕνα κομψό παλτό; Θά τό βρῆτε στοῦ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: γιά κάθε μοντέρνο γούστο
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: γιά κάθε σῶμα
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: γιά κάθε βαλάντιο

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 - ΕΝΑΝΤΙ ΚΑΘ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΑΤΡΑΙ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Ἐλάβομεν καί δημοσιεύομεν τήν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

«Διαμαρτυρία καί ἀπόφασις Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῶν Συλλόγων 1) Ἐργατοτεχνιτῶν Δήμου ὁ «Ἅγιος Ἀθανάσιος 2) Ἐργατῶν Καθαριότητος καί 3) Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Αὐτοκινήτων ἡ «Γιρόοδος» κατά τοῦ Κανονισμοῦ ἐργασίας ἀφορῶντος τούς ἐργαζομένους τοῦ Δήμου Πατρέων μέ σχέσιν ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐκδοθέντος προσφάτως ἐπί «Σοσιαλιστικῆς» «Κυβερνήσεως» Τσιριμώκου μέ ὑπουργούς Ἐσωτερικῶν Φωκ. Ζαΐμην καί ἐργασίας Μίμην Γαληνόν.

Τήν 30ήν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην ἐπραγματοποιήθη εἰς τό Ε Κ Πατρῶν κατόπιν προσκλήσεως τῶν ἀνωτέρω Ὀργανώσεων μικτή Γενική Συνέλευσι μέ θέμα: Τήν ἀνάλυσι τοῦ Κανονισμοῦ ἐργασίας διά τούς ἐργαζομένους ἰδιωτ. δικαίου τοῦ Δήμου Πατρέων καί λῆψιν ἀποφάσεων πρός ἀπόκρουσιν τοῦ Κανονισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐργαζομένων.

Εἰς τήν Γεν. Συνέλευσιν παρέστη καί ὁ συναδ. Πρόεδρος τοῦ Ε Κ Π Ἄγγ. Μπαντοῦνος ὅστις χαιρετίζων τήν συνέλευσιν συνεχάρη ἀπαντα τά μέλη τῶν Ὀργανώσεων τόσον διά τήν ἑνότητα ὅσον καί διά τήν ἀνεπτυγμένην ἀγωνιστικότητα ποῦ φανερώνεται γιά τήν περιφρούρηση τῶν ἐργατικῶν δικαιωμάτων καί τήν κατάκτησι ὅλων αὐτῶν ποῦ καθυστεροῦνται. Ἐν συνεχείᾳ ὁ συναδ Πρόεδρος τοῦ Ε Κ Π κατέκρινε τόν καταασκευασμένον ἐφήμην τῶν ἐργαζομένων Κανονισμόν ἐργασίας τοῦ Δήμου Πατρέων ὡς ἀντεργατικόν καί ἀφοῦ ἐξεδήλωσε τήν συμπαράστασιν τοῦ ΕΚΠ διά τήν ἀπόκρουσίν του ἐγνώρισε εἰς τήν συνέλευσιν τήν πρώτη ἐκδήλωσιν συμπαραστάσεως τοῦ Ε Κ Π ἤτοι τήν ἐπίσκεψίν του πρός τόν ἀξιοτ. Δήμαρχον Πατρέων κ. Θ. Ἄννινον ὁ ὁποῖος ἐβεβαίωσε τό ΕΚΠ ὅτι δέν θά θέσῃ σέ ἐφαρμογή τόν Κανονισμόν αὐτόν ὅσον θά εἶναι Δήμαρχος Πατρέων οὗτος. Τέλει ὡνοντας ὁ Πρόεδρος τοῦ ΕΚΠ ἐξεδήλωσεν τήν αἰσιοδοξίαν του γιά τήν ἀπόκρουση τοῦ ἀντεργατικοῦ κανονισμοῦ χάριν τῆς θαρραλέας δικαιοτάτης θελήσεως τῶν ἐργαζομένων τοῦ Δήμου Πατρέων καί ἐπρότεινεν ὅπως αἱ Διοικήσεις ἀποστείλομεν ἐγγράφως εἰς ὅλας τάς ἀρχάς καί στό ἁρμόδιον Τμῆμα Κανονισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ποῦ ἐξέδωσε αὐτόν τόν Κανονισμόν τήν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως καί συγκεκριμένα ὅλα τά ἄρθρα καί παραγράφους τοῦ ἀντεργατικοῦ Κανονισμοῦ ἀξιώνοντας τήν ἄμεσον προποποίησίν των ἀπό τούς ἰδίους αὐτούς ποῦ τόν ἐξέδωσαν καί ὑπέγραψαν, ὥστε νά ἐπανεξετάσουν οἱ ἁρμόδιοι τό περιεχόμενον τοῦ Κανονισμοῦ διότι ὑπέχουν εὐθύνας καί ὀφείλουν νά τάς ἀναλογισθοῦν.

Στή Γενική Συνέλευση ποῦ ἀπηρτίζετο ἀπό ὅλους ποῦς ἐργαζομένους τοῦ Δήμου Πατρέων καί συνεχῶς διεκόπτετο οἱ ὁμιληταί ἀπό τό ἀγωνιστικό πνεῦμα καί τήν ἀγανάκτηση τῶν ἐργαζομένων ποῦ ἄκουγαν τό περιεχόμενον τοῦ Κανονισμοῦ ὡμίλησαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὀργανώσεων καί τῶν τριῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἀναλύσαντες τήν ἀντεργατικότητα τοῦ «περίφημου» πρωτοτόγονου κανονισμοῦ ἐργασίας. «Βρυκόλακα ξεπερασμένης δουλικῆς ἐποχῆς» τό χαρακτήρισαν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Διοικήσεων — Ἐπροτάθη εἰς τή συνέλευση σᾶν τέτοιο — τέρας — ποῦ εἶναι αὐτός ὁ Κανονισμός ἐργασίας νά θεωρηθῆ ἀπαράδεκτος ἀπό ὅλους σύσσωμα τούς ἐργαζομένους καί σέ περίπτωση ποῦ θα ὑποστῆ συνέπειες ἔστω καί ἕνας ἐργαζόμενος μέ βάση αὐτό τόν Κανονισμό νά κατέλθωμε σύσσωμοι σέ ἔνπονο ἀγῶνα. Ἐπίσης ἐπροτάθη νά σταλῆ ἔγγραφον στό Τμῆμα τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου Κανονισμῶν Ἐργασίας ζητῶντας τήν ἀναστολήν στό συνολόν του τοῦ ἀντεργατικοῦ Κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ Δήμου Πατρέων καί τήν σύνταξι νέου Κανονισμοῦ Ἐργασίας ἀπό τή Δημοτική Ἀρχή σέ συνεργασία καὶ μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων.

Ἐπιβάλλεται νά τονισθῆ στούς κ.κ. ἁρμοδίους ὅτι ἐφ ὅσον σᾶν ἐργοδότης τῶν ἐργαζομένων τοῦ Δήμου ὁ κ. Δήμαρχος καί τά ἑκάστοτε Δημοτικά Συμβούλια εἶναι αἱρετά πρόσωπα εἶναι καί πολιτικά. Ὡς ἐκ τούτου οὐδεῖς νομοθέτης ἐξετάζων τήν προκειμένην περίπτωσιν ἐργοδότου ὡς τοῦ χάνει ὁ Δῆμος θά κάνη τέτοιο Νόμο ποῦ νά παραδίδωνται οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ Δήμου δουλικά ὄργανα καί πολιτικό κομμάτι τοῦ ἑκάστοτε Δημάρχου.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ συνέλευσις κατεδίκασε τήν ἐνέργεια τοῦ πρωὴν Δημάρχου κ. Νικ. Βέτσου ὁ ὁποῖος κατεχόμενος ἀπό ἀντεργατικά αἰσθήματα συνέταξε τό 1962 καί ἐπέτυχε κατά πληοψηφία στό Δημοτικό Συμβούλιο τήν ἔγκρισή του ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλη στά ἁρμόδια ὑπουργεῖα πρός ἐπικύρωσιν. Καί ἐχρειάσθη ἡ πτώση τῆς νομίμου κυβερνήσεως ἀπό τούς σκοτεινούς κύκλους καί ἡ ὑπουργοποίηση τοῦ «σοσιαλιστῆ» Μίμη Γαληνοῦ ὡς ὑπουργοῦ Ἐργασίας καί τοῦ «Δημοκράτη» κ. Φωκ. Ζαΐμη, ὡς ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν γιά νά ἀνασυρθῆ ἀπό τά χρονοντούλαπα ὁ ἀντεργατικός αὐτός κανονισμός καί νά σταλῆ στή Δημαρχία πρός ἐφαρμογήν».

Τέλος ἐπροτάθη ἀπό ποῦς ὁμιλητάς ὅπως σύσσωμα οἱ ἐργαζόμενοι μέ ἐπικεφαλεῖς τάς Διοικήσεις τῶν Συλλόγων ἐπισκεφθοῦμε πάνκ. Δήμαρχοσέπρωτη συνεδρίασή τους καί νάάξιωσωμε τήν συμπαραστασίν των διά τό θέμα τοῦ Κανονισμοῦ ἐργασίας καί πήν σύνταξη νέου τοιοῦτου μέ τήν σύμφωνον γνώμην καί ἡμῶν τῶν ἐργαζομένων.

Σύσσωμοι καί χειροκροτοῦντες οἱ ἐργαζόμενοι ἐπικροτοῦν ἁπάσας τάς προτάσεις τῶν ὁμιλητῶν ἐγκρίναντες καί πήν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὡς ἔχει.

Διά τήν Γενικήν Συνέλευσιν
ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΔΙΟΝ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΣΧ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ
ΚΩΝ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΙ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
ΑΛΕΞ. ΦΡΕΜΕΝΤΙΤΗΣ
ΔΗΜ. ΠΟΡΦΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΠ. ΜΠΙΡΠΑΝΑΓΟΣ

Η ΟΡΘΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΛΥΣ[ΙΣ] ΤΟΥ 3 ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΓΕΩΜΕΤΡ[ΙΑΣ]

Κατά τάς ἐξετάσεις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου Β'

Πρὸς κατατόπισιν τῶν μετασχόντων εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀπολυτηρίου 6' τύπου δίδω ΟΡΘΗΝ καὶ ΠΛΗΡΗ λύσιν τοῦ 3ου ζητήματος τῆς Γεωμετρίας, ἡ διερεύνησις τοῦ ὁποίου ἐδόθη ὑπὸ Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐσφαλμένη.

ΤΟ 3ον ΖΗΤΗΜΑ: Δίδεται τρίγωνον ΑΒΓ καὶ τυχὸν σημεῖον Ρ ἐντὸς αὐτοῦ. Φέρομεν τέμνουσαν τ διερχομένην διὰ τοῦ Ρ, ἡ ὁποία [...] τρίγωνον εἰς δύο [...] δῶν Ε1 καὶ Ε2. Ν[...] θέσις τῆς τεμνούσ[ης] ὥστε τὸ ἐμβαδὸν Ε1 [...] γωνικοῦ μέρους νὰ [...] χιστον.

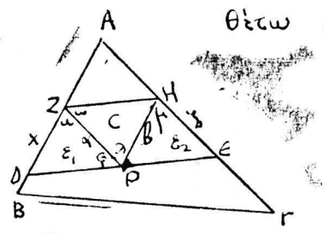

Θέτω (ΔΡΖ)=ε1, (ΕΡΖ)=ε2, (2[...]
ΔΖ=x, ΕΗ=y, ΡΖ=α, ΡΗ[...]
Ἐφαρμόζω ΔΕ ἡ ζητουμένη

Α) Λαμβάνω τό ε2 μέ δεδομένη μορφήν τό λ[...] φέρω τάς ΡΖ//ΑΓ, ΡΗ//ΑΒ, ἄρα τό ΖΡΗ εἶναι παραλληλόγραμμον ἐξάγωνον, ὅταν καί τό ε1+ε2 γίνη ἐλάχιστον. ΔΡΖ, ΕΡΗ, ΖΡΗ ἔχουν $\hat{u}=\hat{\eta}=\hat{\rho}$, ἄρα: $\frac{\varepsilon_1}{\alpha x}=\frac{\varepsilon_2}{\beta y}=\frac{\varepsilon}{\alpha\beta}$

ἢ $\varepsilon_1=\frac{\alpha x\varepsilon}{\alpha\beta}$, $\varepsilon_2=\frac{\beta y\varepsilon}{\alpha\beta}$ (1)

Τό τρίγ. ΔΡΖ ὅμοιον μέ ΕΡΗ, ἄρα $\frac{x}{\beta}=\lambda$ ἢ $x=\beta\lambda$, $\frac{\alpha}{y}=\lambda$

Ἀντικαθιστῶ στά (1): $\varepsilon_1=\frac{\alpha\beta\lambda\varepsilon}{\alpha\beta}=\lambda\varepsilon$ καί $\varepsilon_2=\frac{\beta\cdot\frac{\alpha}{\lambda}\varepsilon}{\alpha\beta}=$

Ἄρα $\varepsilon_1+\varepsilon_2=\varepsilon(\lambda+\frac{1}{\lambda})$

Τό ε1+ε2 = ἐλάχιστον, ὅταν καί $\lambda+\frac{1}{\lambda}$ = ἐλάχιστον. Θέτω [...] ἢ $\lambda^2-m\lambda+1=0$. Πρέπει $\Delta\geq0$ ἢ $m^2-4\geq0$ ἢ $m^2\geq4$. [...] $m=\lambda+\frac{1}{\lambda}>0$, ὥρα πρέπει $m\geq2$. Τό $m=2$ εἶναι τό ἐλάχιστον τῶν $\lambda+\frac{1}{\lambda}$. Τότε $\lambda^2-2\lambda+1=0$ ἢ $\lambda=1$. Τά ΔΡΖ, ΕΡΗ ὅμοια, $\lambda=1$, ἄρα ἴσα καί $x=\beta=AZ$, $y=\alpha=AH$.

Κατασκευή: Λαμβάνω ΔΖ=ΑΖ, ΗΕ=ΑΗ, ὅτε ἀπό τρίγ. (ΡΖ=ΡΖ, ΔΖ=ΑΖ=ΡΗ, $\hat{u}=\hat{\eta}$) ἔπεται $\hat{\rho}=\hat{\omega}$, ἄρα ΔΡ//ΖΗ. Ὁμοίως ΕΡ//ΖΗ, ἄρα ἡ ΔΡΕ εὐθεῖα.

Διερεύνησις: 1) Ὅταν $AZ\leq\frac{AB}{2}$ καί $AH\leq\frac{A\Gamma}{2}$ ὑπάρχει πάντοτε λύσις. 2) Ἔστω $AZ>\frac{AB}{2}$ ἢ καί $AH>\frac{A\Gamma}{2}$, τότε τό Δ ἢ καί τό Ε ἐκτός τοῦ τριγ. ΑΒΓ.

Ἡ $f(\lambda)=\lambda+\frac{1}{\lambda}$ εἶναι συνεχῶς αὔξουσα, ὅταν τό Δ ἀπομακρύνεται πρός τό Β ἢ τό Ζ, ἢ ταύτοχρόνως τό Ε πρός τό Η ἢ τό Γ.

Ἀπόδειξις: Ἔστω ε>0 μέ ὅρ ε=0. $f(\lambda+\varepsilon)-f(\lambda)=\lambda+\varepsilon+\frac{1}{\lambda+\varepsilon}-\lambda-\frac{1}{\lambda}=\varepsilon\cdot\frac{\lambda^2+\lambda\varepsilon-1}{\lambda(\lambda+\varepsilon)}$. Ὅρ $[f(\lambda+\varepsilon)-f(\lambda)]=0$ $\frac{\lambda^2-1}{\lambda^2}=0$. Εἶναι τό $f(\lambda+\varepsilon)-f(\lambda)$ [...] ὅταν $\lambda>1$, ἤτοι τό Δ πρός τό Β καί $f(\lambda+\varepsilon)-f(\lambda)<0$, ὅταν τό Δ πρός τό Δ ἢ $f(\lambda+\varepsilon)-f(\lambda)>0$, ὅταν τό Δ ἀπό τό Δ πρ[...]

Κατόπιν τούτου θέτω $\frac{ZB}{AZ}=\lambda_1$, $\frac{AH}{\Gamma H}=\lambda_2$. Ἐάν $\lambda_1<\lambda_2$, τότε [...] $=\varepsilon(\lambda_1+\frac{1}{\lambda_1})<\varepsilon(\lambda+\frac{1}{\lambda})$ μέ $\lambda\neq\lambda_1$, διότι $\lambda_1<\lambda$ καί ἡ λύσις ἡ εὐθεῖα ΒΡ. Ἐάν $\lambda_2<\lambda_1$ ἡ λύσις εἶναι ἡ ΓΡ.

Β) Λαμβάνω τό ε2 μέ ὡρισμένον μορφήν ΑΗΘΗΓ. Ὁμοίως [...] τρία τρίγωνα, ὡς τό ΑΔΕ. Ἡ λύσις εἶναι ἐν τῶν τριῶν μή ἔχον ~~μεγ~~ μικρότερον.

Δωρίδων. Δημητσόπου[λος]